

Oversvømmelser: Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af infrastrukturen (Nu med dansk oversættelse)

Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af infrastrukturen.

Af Alexander Hartmann

Efter den forgangne uges katastrofale regnskyl, der kostede over hundrede mennesker livet i Eifel og Rheinland og udslettede hele landsbyer i styrtfloder, fremkom der, som forventeligt, straks alle mulige røster, der gjorde de "menneskeskabte klimaændringer" ansvarlige for katastroferne og krævede endnu stærkere forholdsregler for at nedsætte CO₂-udslippet.

Det er dog en kendsgerning, at der også tidligere har forekommet oversvømmelser, tørke og andre ekstreme vejrforhold, og der vil fortsætte med at gøre det i fremtiden, med eller uden klimaændringer. Den hidtil værste oversvømmelse i Mellemeuropa, den såkaldte Magdalene-oversvømmelse, fandt sted i 1342, altså længe før forøgelsen af CO₂-mængden i atmosfæren.

Dengang stod vandet inde i domkirkerne i Würzburg og Mainz, og langs Rhinen, Main, Weser og Elben overskylledes byerne af vandmasserne, og tusindvis af mennesker mistede livet.

Naturligvis skal de ramte mennesker have hjælp så hurtigt som muligt, og de påkrævede midler skal stilles til rådighed

omgående. Genopbygningen af infrastrukturen skal sørge for, at de ramte virksomheder også genopbygges, så at folk i området får deres arbejdspladser og dermed deres eksistensgrundlag tilbage. Målet må være, at det skal gå de ramte mennesker bedre efter genopbygningen end før katastrofen.

Men først og fremmest må vi drage de rigtige konsekvenser af katastrofen, så at vi er bedre forberedte på tilsvarende situationer i fremtiden. Om sådanne naturfænomener, som vi altid må regne med muligheden af, udvikler sig til katastrofer, afhænger først og fremmest af, om menneskene har anskaffet sig den nødvendige infrastruktur i tide, der gør det muligt at bestride dem. Vi har ikke brug for et diffust "klimaværn", men for konkrete forholdsregler til beskyttelse af menneskene.

For at opnå dette, må mennesket, selv om dette ikke behager De Grønne, gribe ind i naturen. I den uberørte natur er mennesket udleveret til naturens nåde; alle civilisationer beror på, at mennesket omformer naturen og gør sig stadig mere uafhængigt af dens luner.

Netop det har vi gjort alt for lidt af i de sidste årtier, især under indflydelse af den grønne ideologi, men også under påvirkning af spareapostlenes "balancerede budget", af profeterne for "de frie markeds kræfter", af finansspekulanterne og Davosmilliardærene. I stedet for at opbygge, sparede man, og man opgav og ødelagde tilmed værdifulde indretninger – som for eksempel kernekraftværker – i miljø- og klimabeskyttelsens navn og erstattede dem med vind- og solkraftværker, der først for alvor overlader vor energiforsyning til naturens luner.

Rent faktisk er én af de værste katastrofer, der kan ramme os, et vidtstrakt og længevarende nedbrud af strømforsyningen, hvis følger langt il overgå den forløbne uges oversvømmelseskatastrofe. Alligevel skal her efter kernekraftværkerne nu også kulkraftværkerne nedlægges og

udbygningen af den omskiftelige og upålidelige "vedvarende" energi fremskyndes og udvides.

EU's Klimapakke

Blandt de drivende kræfter for denne politik finder man ikke mindst den Europæiske Kommission med dens overhovede, præsident Ursula von Leyen. Hun har netop fremlagt nye planer til beskyttelse af klimaet, den såkaldte "Klimapakke". I hovedsagen drejer det sig om, at handelen med CO2-udslip ikke blot skal anvendes på udslip fra industrien, men også på trafik, fly, bygninger og endnu mere.

Forkvinden for borgerretsbevægelsen Solidarität, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede meget rammende denne pakke den 15. juli på sit internationale internetforum således: Af disse forslag er det ene mere forrykt og uigennemførligt end det andet... Når man ser nærmere på det, vil det føre til et altoverskridende bureaukrati, til ufattelige regler... det bliver et fuldstændigt mareridt. Og som endeligt resultat, så bliver alting meget dyrere. Det gør produktionen dyrere. Det vil ruinere de energiintensive industrier. Det vil gøre det at bo i et hus utåleligt dyrt. Det er et fuldstændigt vanvittigt forslag."

For eksempel vil EU-kommissionen fra 2036 af stoppe salg og fremstilling af forbrændingsmotorer; fra da af skal kun "CO2-frie" nye køretøjer tillades. "Det kommer ikke til at fungere" understregede Helga Zepp-LaRouche, "for at bygge denne form for alternative energikilder i form af solfangere og vindmølleparker, vil man for Europa sådan groft taget have brug for et ekstra område mindst af Portugals størrelse. Hvor vil de tage det fra? Fra byerne? Fra landbruget? Fra skovene? Hvor vil de få al den plads fra? Der er vanvittige forslag om at opføre sådanne vindmølle- og solcelleparker i Afrika og transportere strømmen til Europa."

Denne "Klimapakke" fra EU, konstaterede hun, kunne kun være udtænkt af folk, "der ikke har nogen interesse i mennesker, for hvem udviklingslandenes udvikling er komplet ligegyldig, men som vil fortsætte det koloniale system.

Her kritiserede hun i særlig grad Mark Carney, FN's klimabeskyttelsesrepræsentant og tidligere chef for Bank of England, som havde foreslået at købe CO2-udledningsrettigheder af den tredje verdens lande, hvis disse ellers vil forpligtige sig til at give afkald på økonomisk udvikling og udvikling af landbruget. Rent faktisk eksisterer der allerede en sådan aftale mellem Norge og Gabon, hvor Gabon har forpligtet sig til at give afkald på en fortsat udvikling af sine regnskove – der udgør 90% af landets areal. De må ikke udvikle deres egne ressourcer og skal endda lade landbrugsområder springe i skov; til gengæld får de latterlige 150 millioner euro over 10 år.! Helga Zepp-LaRouche: "Jeg finder dette absolut afskyeligt og håber, at flertallet af Jordens mennesker vil sætte deres berettigede vilje igennem og kræve deres ret til udvikling."

Hun henviste til de menneskers hykleri, der bebrejder andre regeringer deres overtrædelser af menneskerettighederne, men selv vil berøve hele kontinenter retten til udvikling. "Når man hele tiden befinder sig på tærsklen til at dø, fordi man ikke har nok at spise, ikke har noget rent vand, så er det efter min mening den største krænkelse af menneskerettighederne, man kan forestille sig. Der er ingen frihed, for når man må kæmpe hver dag for bare at overleve endnu en dag, så kan man ikke tale om frihed."

Hungersnød for klimabeskyttelse?

Hvor forkastelig denne politik egentlig er, viser et kig på den globale ernæringssituation: Godt 800 millioner mennesker på Jorden er underernærede, og allerede i april advarede direktøren for Verdensernæringsprogrammet (WFP), David Beasley, om, at tallet på de mennesker, der er umiddelbart truede af sultedød – ikke mindst på grund af de

økonomiske følger af COVID-pandemien – vil kunne nå 260 millioner allerede i dette år.

Kun en kraftig forøgelse af fødevareproduktionen, især i de underudviklede lande, kan løse dette hungerproblem. Og alligevel vil EU-kommissionen sænke fødevareproduktionen inden for rammerne af deres program "Farm to Fork" ("fra gård til bord") i klimabeskyttelsens navn, og det ikke blot inden for EU, men også i leverandørlandene og om muligt endda i hele verden. Dette ville så rent faktisk være en "menneskeskabt katastrofe": en bevidst fremkaldt massedød."

Helga Zepp-LaRouche henvendte sig derfor i sit forum til alle seere: "Jeg vil godt bede jer alle sammen: Lad være med bare at være passive tilskuere! Det er faren ved en ny fascisme: Økodiktatur er et mildt ord for det, som disse folk har på sinde, og det må besejres, før det virkelig kan ødelægge hele verden og civilisationen."

Alternativet

Også hungersnøden kan undgås. I stedet for at ofre menneskene af hensyn til "Klimabeskyttelsen" burde vi koncentrere os om det store projekt: at overvinde fattigdommen, farsoterne og sulten i verden. Til det formål må der skabes godt 1,5 milliarder nye arbejdspladser i hele verden, begyndende med sundhedssektoren, for at forsyne alle mennesker med tilstrækkelig føde, rent drikkevand og elektricitet. Og til det formål må industriproduktionen fordobles inden for næsten alle områder i hele verden – en stor mulighed for at genopbygge og modernisere vor egen økonomi og atter få den op i den økonomiske verdensklasse.

Kina og Rusland er gået med i Bælte- og Vej-initiativet (BRI) i den retning. Det er påtrængende nødvendigt, at Tyskland og Europa tager del i det fremfor at forfølge en konfrontationskurs mod Rusland og Kina, der først og fremmest

skader os selv og kan drive verden ud i en nuklear konflikt. Verden har brug for traktorer frem for kampvogne!

(Alexander Hartmann er chefredaktør for ugebladet Neue Solidarität og delstatsformand for BüSo Hessen. Han er kandidat i Wiesbaden til valget til den tyske forbundsdag.)

Billede: Romaine, CC0, via Wikimedia Commons

Kupbestræbelser i desperation – Biden og demokraterne har ingen steder at skjule sig

Okt. 20 (EIRNS) – Afsløringerne fra Hunter Bidens e-mails har sprængt det i forvejen spinkle forsøg på at dække over den paniske indsats fra Biden-kampagnen for at komme igennem valget uden, at flertallet af den amerikanske befolkning får kendskab til hans kriminelle opførsel. Hans mafioso-svindelforetagende – dvs. Obamas politiske maskine og dens bagmænd i City of London, Wall Street, medierne og det militærindustrielle kompleks – har skjult sig bag Russiagate-‘skrønen’ hver gang en flig af sandheden er kommet op til overfladen. Men denne gang er det en fuld tilståelse af de kriminelle, med deres egne ord. Som Hunter fortalte sin datter: “Rolig, i modsætning til fatter, vil jeg ikke forlange, at du skal give mig halvdelen af din løn.” Denne “løn” var selvfølgelig de millioner han modtog for hemmelige positioner og aftaler om at købe indflydelse hos sin far,

positioner, som derefter blev beskyttet af hans far, som i Joes berømte krav om, at anklageren, der efterforskede Hunters 'tag selv bord' ved Burisma blev fyret, hvis ikke Ukraine skulle miste en milliard dollars i hjælp fra USA.

Og dog kan dette kriminelle foretagende, inklusive Obamas håndlangere, John Brennan og James Clapper, ikke bare give op, så de skubber nu løggen langt ud over ethvert niveau af troværdighed. Et brev underskrevet af dem begge – og et par dusin andre, overvejende Obama-efterretningsoperatører – blev frigivet i dag, hvori det hævdes, at "laptop-operationen" (som de kalder den), baseret på deres indgående erfaring, "har alle de klassiske kendetegn for en russisk misinformationsoperation". De indrømmer, at de ikke har nogen idé om, hvorvidt e-mails'ene er ægte eller ej, og at "vi ikke har bevis for russisk involvering," men – hallo – hvem har brug for bevis? Det havde vi ikke førhen, hvor vi i fire år holdt svindlen i gang! Når alt kommer til alt, skriver de, er dette "i overensstemmelse med russiske målsætninger... at skabe politisk kaos i USA og at uddybe politiske splittelser her, men også at underminere den tidligere vicepræsident Bidens kandidatur, og derved hjælpe præsident Trumps kandidatur".

Men præsident Donald Trump har nu en mand i spidsen for efterretningstjenesterne, som han kan stole på, direktør for den Nationale Efterretningstjeneste, John Ratcliffe, der har bekræftet, at den bærbare computer og e-mails er autentiske (hvorefter Obama-holdet erklærede, at Ratcliffe "ikke er en troværdig stemme", og, hævder de, "har overtrådt adskillige hovedregler" indenfor efterretningssamfundet – dvs. aldrig at fortælle sandheden). Hverken Joe eller Hunter Biden har benægtet, at den bærbare computer var Hunters, eller at indholdet er autentisk. Den kognitivt udfordrede præsidentkandidat, meddelte mandag morgen, hektisk for at undgå at blive udspurgt om det, at han går i skjul i fire dage, og ikke agter at vove sig ud af sin kælder før debatten torsdag aften – og bliv ikke overrasket, hvis de finder en

måde at aflyse debatten.

Som reaktion på Hunter Biden-historien, samt Facebook og Twitters paniske indsats for at censurere historien fra det amerikanske folk, optrådte LaRouchePAC's venner, William Binney og Kirk Wiebe, de whistleblowers fra NSA der afslørede den russiske løgn, om at Rusland hackede DNC, i dag i en 90-minutters LaRouchePAC-pressebegivenhed og advarede om, at " 'We Are Now in a Civil War' (With Regard to the Hunter Biden Censorship)" (vi befinder os nu i en borgerkrig – i forhold til Hunter Biden-censuren).

I mellemtiden kører Trump derudaf på alle cylindre og afholder to stævner hver dag for titusinder af entusiastiske tilhængere og derudover to eller flere presseinterviews. Han har krævet, at justitsminister Barr indleder en undersøgelse af de åbenlyse beviser for, at Joe og hans søn har ledet en "kriminell virksomhed" i årevis – og at sandheden skal præsenteres for det amerikanske folk inden valget.

Trump er også fuldt engageret på den ekstremt farlige udenrigspolitiske front. Han har udsendt præsidentielle hjælpere – ikke drengene fra Pompeos udenrigsministerium – til Damaskus fire gange i den seneste periode på en mission, der er hemmelig, men klart er rettet mod at nå hans ofte erklærede intention om at få det amerikanske militær trukket ud derfra, ligesom han også har krævet, at tropperne i Afghanistan vil være ude inden jul.

Det blev også meddelt i dag, at Rusland og USA har nået til enighed om at udvide den nye strategiske våbenreduktions-traktat START med endnu et år, for at give tid til at forhandle om en ny aftale, der dækker de nye våbensystemer, der er udviklet af russerne og er under udvikling i USA. Et nyt atomvåbenkapløb er blevet undgået for indeværende.

Pompeo har fortsat sin psykotiske kampagne for at dæmonisere Rusland og Kina, helt op til randen af krig, hvor vi står i

dag. Ruslands faste vicerepræsentant ved FN, Dmitry Polyanskiy latterliggjorde Pompeos gennemskuelige stunt med at erklære, at USA ensidigt kan tilsidesætte FN's Sikkerhedsråd ved at genindføre de udløbne sanktioner mod Iran. "Stop med at ydmyge USA i denne meningsløse indsats!" skrev Polyanskiy på Twitter. "Gør USA respekteret igen!"

I mellemtiden talte Trumps ven David Beasley, administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram på et hastemøde i Danmark om den igangværende hungersnød i Sahel – hungersnød har, ifølge Beasleys rapportering, kostet 7 millioner menneskeliv allerede i år rundt omkring i verden, og truer med at dræbe mange gange dette antal, medmindre der foretages øjeblikkelig handling. Præsident Trump har fokuseret sin udenrigspolitik på udvikling – genoplivet Amerikas støtte til atomkraft verden over, og gjort brug af 'International Development Finance Corporation', som han etablerede i 2019 til at finansiere reelle udviklingsprojekter for amerikanske virksomheder i udlandet. Forslaget fra Schiller Institutet om at søsætte et omfattende projekt for fødevareleverancer, der bruger amerikanske landmænd og det amerikanske militær som kernen i en international mobilisering for at stoppe hungersnød og redde millioner af liv, er en idé, som Trump og Beasley kunne iværksætte så godt som øjeblikkeligt for at inspirere verden til at indlede det massive internationale samarbejde, der kræves for at afslutte det nuværende kaos og bevæge os ind i et nyt paradigme for menneskeheden.